

CHÁPÁNÍ A NAPLNĚNÍ NAŠEHO POZEMSKÉHO ŽIVOTA

ÚVOD

Název této knihy naznačuje, že se budeme zabývat tím segmentem našeho života, který je spjatý s tímto světem. V tomto tvrzení je obsažen silný náznak, že se náš život ani nezačíná, ani nekončí na této Zemi. Ale navzdory tomu máme malé, jestli vůbec nějaké, vědomé uvědomění, že je tomu tak.

Jestli je tu toho víc k našemu životu než to, co prožíváme jako život v jakémkoli daném okamžiku v průběhu našeho pozemského života, potom nemůže být náš život náležitě vysvětlen a pochopen ze své pozemské kvality, obsahu a projevu.

Život, naneštěstí, nikdo náležitě nechápe. Existuje o něm tak hodně zmatku, tak mnoho rozdílných a protikladných názorů a mínění, že je pro nás těžké zatřídit věci a přijít k náležitému a uspokojujícímu chápání toho, co náš pozemský život vlastně je.

Tato kniha je skromným pokusem dát náš pozemský život do jeho náležité perspektivy. Není ani vyčerpávající, ani úplná, pokud se to týká subjektu života.

Abychom mohli jasně pochopit, co je obsaženo v této knize, musíme vzít v úvahu následující body:

1. Je nemožné přijít k pochopení našeho pozemského života z pozice našeho pozemského života. Jestliže se náš pozemský život ani nezačíná, ani nekončí na této Zemi, potom je jen logické, že závisí na faktorech, které jsou za vším, co je dostupné na této Zemi. Takže, abychom náležitě pochopili a naplnili náš pozemský život, musíme vzít v úvahu všechny faktory života, které specificky nemají nic do činění se samotným pozemským životem a se způsobem, jakým jej lidé žijí. Tento život bude samozřejmě úplně odvozen z podmínek, které jsou mimo naše vědomé uvědomění a které nevznikly na této Zemi.

2. Naše běžné vědomé uvědomění, jsouc jediným dostupným prostředkem k naší zevní mysli, a jsouc úplně závislé na našich fyzických smyslových orgánech, není schopno dát nám správný názor o našem životě. Tyto orgány jsou přizpůsobeny a upraveny na vnímání velmi omezeného rozsahu reality, ze kterého není možné učinit žádné globální, všeobecné a rozumné závěry o pravé povaze života. Fyzické smyslové orgány jsou velmi omezené, selektivní a jednosměrné, schopné dát nám pouze subjektivní vnímání vnější reality. Tudíž vidíme tu realitu takovou, jakou ji vidíme a ne takovou, jaká ve skutečnosti je.

Přitom se ale většina lidí úplně spoléhá na své smysly a považuje jejich vnímání reality za samotnou realitu. Toto velmi často vede mnohé z nás k děláni nesprávných závěrů o životě s následným získáním nesprávného chápání toho, co život vlastně je.

3. Jestliže náš pozemský život není fenoménem sám v sobě a sám o sobě, jestli není vázán pouze na pozemskou dimenzi, a pokud je jen malým segmentem všezahrnujícího života, potom jediným způsobem, jakým můžeme přijít k nějakému náležitěmu chápání našeho pozemského života, je porovnání s jinými segmenty našeho života. Tyto segmenty ve většině případů nejsou vázány zkušenostmi života, které se odehrávají na této Zemi. Takže, abychom mohli náležitě pochopit život, musíme vzít v úvahu něco jiného, co nemá přímou souvislost s naším vědomým, každodenním žitím. Jen pokud se začneme dívat na jiné segmenty našeho života, které se odehrávají nebo odehrávaly a budou odehrávat po a nad naším pozemským životem, budeme schopni získat lepší pochopení a naplnění našeho pozemského života.

4. Kvůli omezením a nespolehlivosti našich vnějších vědomých zkušeností na této Zemi budou jakékoliv závěry o životě z této pozice podrobeny četným zkreslením a falzifikacím. Z této pozice máme tendenci vysvětlovat život jako jsoucí jediným fenoménem pozemského prostředí a jsoucí výlučně závislým na tělesných funkcích a odvozujícím se z nich. Takže máme tendenci odvozovat život z funkcí samotných tělesných orgánů, namísto odvozování tělesných funkcí z promítnutí života do těla.

Když máme sklon činit to se všemi svými zkušenostmi, končíme tím, že dáváme vše do pozice vzhůru nohama. Proto můžeme bezpečně udělat závěr, že žijeme v převráceném světě, ve kterém považujeme příčiny za účinky a účinky za příčiny. S tímto postojem jsme zřídka schopni přijít k jakémukoliv rozumnému chápání toho, co tento život vlastně je.

5. Je pro nás těžké přijmout existenci něčeho, co samo nepodléhá hmatatelné zkušenosti našich běžných fyzických smyslů. Zvykli jsme si dívat se ven ze sebe samého přes brýle našich fyzických smyslových orgánů. Nemáme žádné zjevné prostředky, kterými bychom mohli obejít nebo odebrat tyto brýle a podívat se na realitu tak, jaká ve skutečnosti je, a ne jakou nám předkládají tyto brýle po zastření podstatné části této reality. Protože jsou tyto brýle strukturované takovým způsobem, aby vnímaly jen něco, co je někde tam venku, mimo nás, a když považujeme to něco za jedinou hmatatelnou realitu, "přirozeně" přehlídíme našeho ducha a naši duši, která sídlí v našem těle, ale která nepodléhá vnímání našimi fyzickými smyslovými orgány. Proto mnozí z nás, nemajíc takové smyslové zkušenosti s existencí našeho ducha a duše, popírají, že vůbec existují, a když uznáváme, že existují, máme sklon vysvětlovat je a odvozovat je z pozice našeho fyzického světa a fyzického těla. Čili v mnoha případech, považujeme spíš svého ducha a duši za výsledek našich tělesných aktivit nebo aktivit hmoty, než aktivity těla a hmoty za výsledek aktivit našeho ducha a duše. Takže znovu končíme v pozici vzhůru nohama a v úplném zkreslení a falzifikaci reality.

Takže, abychom mohli náležitě pochopit náš pozemský život, musíme vzít v úvahu především duchovní a mentální faktory pravého života, ze kterých pochází a odvozuje se náš fyzický, tělesný a pozemský život.

6. Když je náš pozemský život výsledkem a následkem něčeho, co není pozemského původu, pak musíme ignorovat jakékoliv a všechny vnější ohledy, jako i každodenní události, jako nespolehlivý indikátor toho, co tento pozemský život vlastně je. Musíme se naučit dívat jiným směrem, než jsme se dívali dosud. Život má samozřejmě mnoho aspektů, úrovní, stupňů a fází, a způsobů, kterými se projevuje, aktualizuje a realizuje. Obyčejně jsme si vědomě uvědomili pouze jedné takovéto

úrovně – pozemské úrovně života. Ale abychom mohli náležitě pochopit život, musíme překonat náš starý zvyk dívat se na život jako na výlučně pozemský fenomén a namísto toho obrátit svoji pozornost na jiné možné úrovně, které nám mohou dát úplně odlišnou perspektivu života ve všeobecnosti a našeho individuálního života zvlášť. Když směr dívání se ven je zkreslenou verzí reality, pak dívání se do nitra nás samých, do našeho ducha a duše, nám může dát novou a neočekávanou vizi a chápání reality dosud nám neznámé. Když zkombinujeme a zintegrujeme všechny způsoby a směry dívání se na realitu, můžeme přijít k o mnoho lepšímu a uspokojivějšímu chápání a naplnění našeho pozemského života.

7. Kvůli našemu zlovyku být jednosměrný v našem pohledu na náš pozemský život a v naší zkušenosti s ním, končíme v tragickém, jednostranném, strnulém přehlížení jakékoliv jiné úrovně a aspektů našeho života, jiných než, většinou a převážně, světských, fyzických, materiálních, tělesných, smyslových a vnějších jeho aspektů. Tato nebezpečná situace vnáší do našeho života nakloněnost na jednu stranu, kde jsou určité omezené aspekty našeho života přetížené a nadužívané, zatímco jiné hladoví a jsou značně zanedbané, anebo dokonce úplně odmítnuté, jako nemající žádnou platnost. Máme tendenci hledět na ně s opovržením, zvláště na duchovní aspekty našeho života. Takovýto špatný zvyk má za výsledek v mnohých duchovních, mentálních, emocionálních, intelektuálních, fyzických, sexuálních, environmentálních problémech, bídě, utrpení, nedostatcích, chorobách, nemocech a v konečném zklamání, neuspokojení a neštěstí. Vzhledem k těmto faktům je nutné se probudit z našeho hlubokého spánku a přestat snít realitu, která je jen snem a která nám nemůže dát pravou potravu a nápoj, které mohou udržovat náš život v náležitém a příjemném tvaru a kondici. Musíme se naučit, jak sjednotit všechny aspekty našeho života, aby všechno v nás, neboli co tvoří náš život, mělo stejnou příležitost k tomu, aby bylo aktualizováno a plně projeveno.

8. Z výše uvedených úvah je nutné si uvědomit, že náš pozemský život není tím, čím se zdá být a že nevznikl tak, jak nás učí a jak tomu věříme, že vznikl. Především, jak bylo uvedeno výše, tady se nezačal a ani se tu neskončí. A za druhé, není omezen pouze na naše fyzické tělo a na dimenzi, kterou si vědomě uvědomujeme v jakémkoli daném okamžiku.

V tom, proč a za jakým účelem byl iniciován náš pozemský život, je hluboké tajemství. Krvavá historie lidstva neodráží nic jiného než problémy a mizérii. Nekonečný seznam různých problémů, těžkostí, krizí, válek, zločinů atd. našeho pozemského života a našeho každodenního žití, vede mnohé z nás k víře, že život má být takovýto, a že proto jsou lidské utrpení a bída nutnými průvodními jevy samotného života. Ale když je pozemský život v podstatě takový dobrý fenomén (konec konců, většina z nás nechce zemřít a zoufale lpí na tomto pozemském životě), proč potom produkuje takové devastující, negativní, zlé a nepříjemné podmínky a jejich symptomy? S "dobrotou" tohoto života je očividně něco velmi špatně. Co špatného se stalo s naším pozemským životem? Kdo anebo co je za všemi věcmi, které se odehrávají na této Zemi od úsvitu naší historie? Toto poukazuje na úplně odlišné chápání toho, co tento pozemský život vlastně je. Nutí nás přehodnotit náš názor o pravém původu našeho pozemského života.

9. Náš pozemský život má velmi specifický účel a cíl, který je ve většině případů před námi skrytý, pokud se nadále díváme mimo sebe samé. Mimo nás samých neexistuje žádný skutečný život. Když se budeme snažit pochopit a vysvětlit život z něčeho, co samo o sobě a samo v sobě nemá žádný život, skončíme tím, že budeme

považovat život za smrt a smrt za život. Toto je opět příklad naší převrácené pozice a pohledu. My jsme ti, kteří jsou pravými nositeli a nádobami života. Když je to tak, není pak logické pokoušet se chápat a vysvětlovat život ze samotného života, který je v našem nitru?

Jestliže chceme najít odpovědi o nás samých a o našem životě, neboť jsme to my sami a je to náš život v nás, musíme se naučit klást otázky a dávat si odpovědi zevnitř sebe samých. Takže, abychom mohli zjistit, jaký je specifický účel a cíl našeho pozemského života, musíme určit, jaký je specifický účel a cíl našeho vnitřního, soukromého života. Pouze zodpovězením této posledně uvedené otázky budeme schopni přijít k náležitému pochopení a naplnění našeho pozemského života ve všeobecnosti. Avšak venku nikdo nemá žádné poznání ani odpověď na to, jaký je specifický účel a cíl našeho soukromého života. Tato odpověď je obsažena v našem nitru. Musíme se naučit ponořit se do sebe samého a vynést to do našeho vědomého uvědomění, abychom se mohli dozvědět pravdu o tom všem a stát se svobodnými.

Ne každý bude souhlasit s tím, co je řečeno v této knize. Mnozí lidé, možná dokonce většina z nich, odmítne její obsah a její závěry jako úplnou fantazii, anebo dokonce pomatenost autora.

Účelem této knihy není přesvědčit někoho o něčem. Jejím účelem je dát čitateli odlišnou možnou alternativu a perspektivu pro vysvětlení pozemského života, než jsou jen ty tradiční. Takže je určena k posouzení jen pro ty, kteří jsou ochotni mít svá srdce a mysli otevřeny. Ti, kteří nejsou ochotni takto konat, měli by se vyhnout čtení této knihy.

Peter D. Francuch
Santa Barbara, Kalifornie